

Llegeix aquest text amb atenció i, després, fes les activitats que trobaràs a continuació:

En el camí de Brighton

El sol s'elevava lentament i descobria un món resplendent de neu. A la nit havia gelat de valent, i un vent fred espolsava la neu fina dels arbres. Un rodamon que dormia a la vora de la carretera es va barallar amb la neu que colgava i després es va incorporar tot sorprès.

—Ospa! —es va dir—. Em pensava que era al llit i resulta que he estat tota la nit dormint a la carretera.

Va estirar els braços i les cames, i es va espolsar la neu d'una sacsejada. En aixecar-se, el vent fred el va fer estremir.

—Suposo que he estat de sort d'haver-me despertat. M'hauria pogut congelar mentre dormia.

Va començar a caminar per la carretera, d'esquena als turons. Al cap de poc, va atrapar un noi que s'havia aturat a la carretera. El noi no duia abric, semblava increïblement fràgil enmig d'aquell ambient tan fred.

—Si no camines gaire de pressa faré una mica de camí amb tu —va dir el noi—. És una mica solitària, la carretera, en aquesta hora del dia.

El rodamon va assentir.

—A l'agost vaig fer 18 anys —va continuar el noi—. Fa sis anys que camino per la carretera.

—Aquesta nit he caigut al costat de la carretera i he dormit allí mateix —va dir el rodamon—. És un miracle que no m'hagi mort de fred.

El noi se'l va mirar fixament.

—Com ho saps que no t'has mort? —va replicar.

—No t'entenc —va dir el rodamon.

—No fa pas tant temps com jo, que ets rodamon —va dir el noi en veu aspra—. La gent com nosaltres pertany a la carretera, no en podem fugir. Ni quan ens morim. Jo fa sis anys que camino per la carretera, i què, et penses que no soc mort? —va preguntar—. Em vaig ofegar mentre em banyava a Margate. I un gitano em va matar amb una barra de ferro, i

em va esclafar el cap d'un cop. I m'he congelat dues vegades, com tu aquesta nit. I en aquesta mateixa carretera un cotxe em va atropellar. Però continuo caminant, no hi puc fer res. Mort! T'ho dic de debò, no ens en podem sortir ni que vulguem.

Al noi li va agafar un atac de tos. El rodamon es va aturar perquè es refés.

—Serà millor que agafis una estona el meu abric, tens una tos molt lletja.

—No entens res, oi? —va dir el noi empipat.

Llavors es va desmaiar, i el rodamon va agafar-lo en braços.

El rodamon va mirar a banda i banda de la carretera. Es veien, lluny, els llums d'un cotxe que avançava silenciosament damunt la neu.

—Soc metge —va dir el conductor en aturar-se—. Què passa?

I va auscultar la respiració dificultosa del noi.

—Una pulmonia —va afirmar—. El portaré a l'hospital. Vos també podeu venir, si voleu.

—Prefereixo continuar caminant —va dir el rodamon.

Mentre pujaven al cotxe, el noi va parpellejar dèbilment.

—A reveure —va dir amb veu apagada al rodamon.

Tot el matí el rodamon va caminar damunt la neu mig desfeta. Després es va trobar un graner solitari i hi va dormir. Quan es va despertar ja era fosc. Es va alçar i va reprendre el seu camí per la carretera enfangada. Quan encara no havia avançat gaire, una figura malaltissa va sorgir de la foscor i se li va acostar.

—Si no camines gaire de pressa, faré una mica de camí amb tu —va dir una veu familiar—. És una mica solitària la carretera, en aquestes hores del dia.

—I la pulmonia? —va cridar el rodamon.

—M'he mort aquest matí —va dir el noi.

Activitats

1. El rodamon d'aquest relat, on creia que havia dormit? Per què creu que ha estat de sort d'haver-se despertat? Què li explica al noi que li va passar a la nit anterior?

2. Quants anys té el noi i quant temps fa que camina? Quina història li explica al rodamon? Quantes vegades diu que ha mort i de quina manera?

3. El noi té un atac de tos i de sobte es desmaia. Per què, abans de perdre els sentits, el noi li diu al rodamon que no entén res? Què li diu el noi quan el pugen al cotxe? Per què creus que ho diu?

4. Quan al final el rodamon torna a trobar el noi, què tenen d'especial les primeres paraules que li adreça el noi? Quan el rodamon li demana si s'ha recuperat de la pulmonia quina és la resposta del jove?

Comentari

1. Des del començament, el relat ens proposa una situació estranya: un rodamon es desperta a l'alba després d'haver dormit al costat de la carretera una nit en la qual havia gelat de valent; però de fet, per què va "dormir" a la cuneta? Què creus que et passaria si dormissis una nit com aquella a l'aire lliure? Està mort el rodamon? O és que, a causa del fred, tot plegat és una al·lucinació i veu un fantasma?

2. Encara és més inquietant la figura del noi i les seves explicacions segons les quals ja ha mort diverses vegades. És possible que algú, una vegada mort, pugui reaparèixer, encara que sigui com un fantasma? Es pot matar un fantasma? Pot una persona viva, com el metge, curar un fantasma? O és que el metge també és un fantasma?

3. Per què penses que l'autor ha escollit una ambientació tan freda? I per què els dos protagonistes són rodavons?

Expressió escrita

1. El conte sembla que proposa que tots dos personatges s'aniran retrobant una vegada i una altra, encara que qualsevol d'ells mori. En el temps antic es creia que els morts que no havien estat enterrats o que no havien rebut les cerimònies adequades, vagaven sense descans per la terra com ànimes en pena. Els budistes, en canvi, creuen que les persones mortes es reencarnen en altres persones o animals (el seu comportament en vida condicionarà una cosa o una altra). Què penses de totes aquestes creences? Comenta, en 5 o 7 línies en quina persona o animal t'agradaria reencarnar-te i explica per quins motius.

REFORÇ 2n d'ESO

Tasques de recuperació:

- Dimensió literària: Llegir el llibre *Diaris i mentides*, de Jordi Cervera, a través de la plataforma Fiction Express.
- Comprensió lectora: Respondre el quiz corresponent a cada capítol de llibre *Diaris i mentides*, de Jordi Cervera, a través de la plataforma Fiction Express.
- Expressió escrita: Fer un resum del llibre *Diaris i mentides*, de Jordi Cervera, en un document de Google [200 paraules] i penjar-lo al Classroom de la classe.